

Det vil heraf sees, at Dødeligheden imellem Livrenteanstaltens Interessenter i de fleste Aldersklasser har været mindre, men i adskillige andre Aldersklasser kjendeligt større end i Landets Befolkning, taget som en Heelhed. Herefter maa man formode, at om end nogle Undersøgelser tyde her paa, at der gives visse Kredse i de lavere Samfundsklasser, i hvilke der hersker stor Dødelighed, er dette dog ingenlunde bevist med Hensyn til disse i Almindelighed, og navnlig er der ikke Grund til at antage, at de Personer af Almuen, som vise den Forsynlighed, at de ville berøve sig en Deel af deres møjsommeligt erhvervede Fortjeneste for at sørge for deres Efterladte, skulde have nogen mindre Levesandsynlighed end Eigefindede i de heldigere stillede Samfundsklasser.

Der bør altsaa ikke efter de indtil nærværende Tid indrundne Erfaringer opstilles nogen særegen Dødelighedstabel for dem, der fortrinnsviis gjøre smaa Indskud; saa meget mere som der ved de herværende Anstalter hidtil med Føie er viist stor Barsomhed i denne Henseende. Anstalterne have kun havt en Dødelighedstabel for Mænd og en for Qvinder, uagtet der imellem de i Anstalterne forsikrede Mænd og Qvinder ganske sikkert kan paavises Klasseforskjelligheder, f. Ex. efter Næringsveie eller Opholdssted, der med større Sandsynlighed betinge en Forskjel i Dødeligheden, end den her omhandlede. Er en saadan Forskjel bevist, og har man tillige fundet en paalidelig Maalestof for Forskjellens Størrelse, da bør en Adskillelse finde Sted, men indtil da er det retfærdigt og rigtigt at lade de Forskjelligheder, som maatte være tilstede, udjevne sig selv.

Da der selvfølgelig ikke kan være nogen Forskjel paa den Rente, der indvindes af Capitalerne, eftersom disse ere frembragte ved smaa Indskud eller ved store, er der kun eet Hensyn, som kunde tale for at anvende andre

Tarifer ved en Anstalt med fortrinnsviis smaa Indskud end ved en med større, nemlig Hensynet til Bestyrelsesomkostningerne. Det er ubestrideligt, at Driftsudgifterne stige, ikke efter Forsikringernes Størrelse, men efter deres Antal, og foretages der altsaa en Forandring, hvorved Antallet af Forsikringer betydeligt forøges, medens Gjennemsnitsbeløbet af Forsikringerne kjendeligt formindres, da vil man ikke kunne bestride Administrationen med de samme Procent af Indbetalingssummerne som under de tidligere Forhold. Paa den anden Side maa det erindres, at Driftsudgifterne ved en Anstalt, som ovenfor bemærket, ingenlunde stige i samme Forhold som Indtægterne. Har Anstalten først naaet et vist Omfang, vil den kunne udvide sig uden derfor nødvendigviis at maatte forlange ligesaa høje Procenter af fremtidige Interessenter som af de hidtilværende. Som Følge deraf ville de bestaaende Anstalter, der allerede have naaet til en omfattende Virksomhed, kunne udvide denne og samtidigt moderere den Driftsafgift, der udredes af Interessenterne, hvilket kan skee paa den Maade, at man, uagtet Gjennemsnitsbeløbet af Forsikringerne maa antages at ville blive mindre, dog ikke forlanger flere Procent i Driftstillæg end der hidtil har viist sig at være tilstrækkeligt. Endvidere bemærkes, at de mange smaa Forsikringer have et afgjort Fortrin for de færre større, nemlig at Anstaltens Risiko ved dem er langt mindre, idet de tilfældige Afvigelser fra Dødelighedsberegningen, som altid indtræde, have en forholdsviis langt større Betydning for Anstalternes Egevægt ved de store Forsikringer end ved de smaa; som Følge heraf kan det Tilskud, der beregnes til Sikkerhed mod tilfældige Tab være forholdsviis mindre, naar Indskudsbeløbene ere mindre. Føier man hertil, at Anstalterne hidtil have beregnet sig forholdsviis ligestore Driftstillæg af Forsikringer paa 100 Rd. og paa 10,000 Rd., saavel som af Overlevelsesrenter paa 5 Rd. og paa 1,000 Rd. aarlig, uden at Noget, saavidt bekjendt, har fundet dette uretfærdigt eller urigtigt, vilde det ikke kunne anbefales ved Anstalternes Udvidelse at følge en anden Fremgangsmaade, og der vil altsaa heller ikke i denne Henseende være Noget tilhinder for at udvide de bestaaende Anstalter.

Levende, efter de 5 Folketællinger 1840, 45, 50, 55 og 60, ind i Middeltallet af de Døde i 20 Aar 1840—59. Dødeligheden for Anstalterne er beregnet ved for de samme Aldersklasser at dividere Antallet af de frivillige Interessenter, som have gennemlevet et til Aldersklassen hørende Livsaar, ind i Antallet af dem, som ere døde i et saadant Aar.